

NEON ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής και εκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΟΔΟΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' αποκοπήν.

Α. Θ. Σ. σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ
«Νέου Ἐθνους» καταχωρίζονται δωρεάν.
Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώ-
μας τῶν ἀνταποκριτῶν της.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΙΜΗ Σ. ΝΑΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΝ. ΠΕΣΑ
Ἐτήσια ἐν Κύπρῳ Σιλίνια..... 3.
Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ 10

Πᾶσα ἀγγελία δέον νὰ γίνῃται πρὸς τὸν
ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρω-
μῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΚΑΠΗΛΟΙ.

Ἡ Κυβέρνησις, ἥτις κυβερνᾷ ἡμᾶς
ἀπὸ δεκαπέντε καὶ πλέον ἐνιαυτῶν
δὲν παρέχει δυστυχῶς εἰς ἡμᾶς ἡ ἀ-
φορμὰς πικρῶν πειραγμένων. Ἀπαντες
σχεδὸν οἱ κλάδοι χωλαίνουν καὶ ἡ
κυβερνητικὴ μηχανὴ κατὰ συνέπειαν
δὲν ἐργάζεται καθόλου καλά. Ὁ τύ-
πος, ὁ τόπος διὰ τῶν ἀντιπροσώπων
αὐτοῦ, ἡ νῆσος ὅλη βλά καὶ φωνάζει
κατὰ τοιαύτης καταστάσεως πραγ-
μάτων, ἥς ἡ παράστασις ἀποτελεῖ
σκάνδαλον ἀφόρητον καὶ διεγείρει συν-
εχῶς παρὰ τὰ λαοὺς ὅλην τὴν κα-
κρυάδα.

Μία τῶν ἀφορμῶν τῆς δυσαρρεσκεί-
ας, ἥτις δυστυχῶς ἐξοκολουθεῖ ἐπι-
τεινόμενη εἶνε καὶ τὸ ζήτημα τῶν
ἀρχαιοτήτων. Πλέον ἡ ἀπαξ ἡγέρθη-
σαν σκάνδαλα καὶ ἀνεκλήρητα γε-
γονότα, ἅτινα βεβαίως δὲν περιποιού-
σι τιμὴν οὔτε εἰς τοὺς δράστας αὐ-
τῶν οὔτε εἰς τὴν διοίκησιν, ἀνηγγέι-
λαμεν δὲ ἐν τῷ παρελθόντι ἡμῶν φύλ-
λῳ ὅτι ἀποσταλείς ἐκ Λονδίνου ἀρι-
κνεῖται ἤδη καὶ ἐνταῦθα ἄνθρωπος,
ὅπως ἐνεργήσῃ ἀνασκαφῆς, καθ' ἃ
γράφουσι δὲ εἰς τὴν συνάδελφον «Α-
λήθειαν», ὁ περίπυστος ἐν Πάρῳ ναὺς
τῆς Ἀφροδίτης εἶνε ἐκεῖ ἐγκαταλε-
λειμμένος. μηδενὸς ὑπάρχοντος ἐπό-
πτου ἢ ὁδηγοῦ. Τοιαύτην κατάστα-
σιν πραγμάτων ἀπελπιστικὴν, οἰκτρὰν,
φρικώδη δὲν ἀνεμίνομεν βεβαίως ὑπὸ
τὴν νῆαν διοίκησιν, δὲν ἐφραταζόμεθα
δὲ ὅτι οἱ θησαυροὶ τῆς προγονικῆς τέ-
χνης θὰ ἐξήρχοντο τῆς Κύπρου, ὅπως
κοσμήσωσι ξένα μουσεῖα. Οἱ θησαυροὶ
αὐτοὶ δὲν ἀνήκουσιν εἰς οὐδένα ἢ εἰς
μόνην τὴν Κύπρον, ὅτι δὲ δὲν κατωρ-
θώταμεν ἄλλοτε ὑπὸ τὸ κράτος βαρ-
βάρου δικαίσεως, ἐπιθυμοῦμεν καὶ ἀ-
ξιοῦμεν νὰ κατορθωθῇ σήμερον. ὀρεί-
λεται δὲ ν' ἀπαρνούμεν πᾶσιν
δυνάμει τὴν σύλησιν τῆς ἱερᾶς ἡ-
μῶν ταύτης περιουσίας, ἐπιβάλλοντες
εἰς τοὺς συλητὰς αὐστηρὰς τιμωρίας.
Ἐνεργεῖται φανερὰ χυδαῖον καὶ ἀ-

ναίδες ἐμπορίων ἀρχαιοτήτων ἀρῶν ἡ
Κυβέρνησις οὔτε ἀγοράζει οὔτε ἀμοι-
δὴν παρέχει εἰς τοὺς ἀνακαλύπτοντας
ἀρχαιοτήτας, φαίνεται δὲ ὅτι καὶ
ἐπιδραζία πρόσωπα δὲν ἐντρέπονται
ν' ἀναμειγνύονται εἰς τὴν σκανδαλώ-
δη αὐτὴν ἀγοροπωλησίαν. Τὰ Βρετ-
τανικὰ Μουσεία πλουτοῦσι συνεχῶς
διὰ τῶν κειμηλίων τῆς ἐλληνικῆς τέ-
χνης, ἅτινα παρέχει αὐτοῖς ἄθρονα ἡ
Κύπρος ἡ κρῖν συνηθῶς συλλογμένη.
Τὸ δὲ ἐνλευκασία Μουσεῖον ἄς κοσμεῖ-
ται διὰ πηλίνων ἀγγείων καὶ εὐτελῶν
ἀμφορέων!

Οἱ προηγούμενοι περὶ ἀρχαιοτήτων
κανονισμοὶ εἶνε καιροὶ ν' ἀνατραπῶσιν
ἄρδην νὰ ψηφισθῶσι δὲ νέοι νόμοι
δικαίαι καὶ αὐστηροὶ. Οὐ μόνον
πεῖγει, ἀς προλάβωσι δὲ οἱ ἀντιπρό-
σωποι τοῦ λαοῦ πρὶν ἢ ἀφαιρεθῇ καὶ
σταλῇ εἰς διακόσμησιν τοῦ Βρεττα-
νικοῦ Μουσείου, ὅτι πολυτίμον ἀρῶν
ἐν Κύπρῳ οἱ ξένοι συληταί. Ὅτι ἀγῆ-
και εἰς ἡμᾶς, ὅτι ἀπέμεινε σῶον ἐκ
τῶν ἀρχαίων κειμηλίων ὑπεθυμίζον
ἀποχρημένους δόξας καὶ εὐτυχεῖς ἡμέ-
ρας, ἀς καταβάλωμεν τὰς ἐσχάτας ἡ-
μῶν δυνάμεις νὰ διασώσωμεν λακτί-
ζοντες τοὺς ἀρπαγὰς ἐπιδρόμοι καὶ
ἀν εὐρωμεν αὐτούς. Ὑψοῦμεν καὶ ἡ-
μεῖς τὴν φωνὴν μας κατὰ τῆς τοιαύ-
της τῶν πραγμάτων καταστάσεως, ἐ-
πικαλούμεθα δὲ τὴν ἀρωγὴν τοῦ βου-
λευτικοῦ σώματος καὶ παντός ἐν τῷ
τόπῳ φιλεπάτριδος στοιχείου. Πᾶσαν
τυχὸν πληροφορίαν καταχωρίζομεν εὐ-
χαρίστως, ἀνοίγομεν δὲ τὰς στήλας
ἡμῶν εἰς οἰανδήποτε καταγγελίαν
καθ' οἵουδήποτε προσώπου.

Ἐχομεν πολλὰ δυστυχῶς, καθ' ὧν
ὀφείλομεν συνεχῶς νὰ παλαιώμεν,
ἀλλὰ καθήκον παντός φιλεπάτριοις
εἶνε ν' ἀγωνίζηται κατὰ πάσης ἀδι-
κίας καὶ ἐπιβουλῆς, ἔχομεν δὲ οἱ ἐλ-
πίδας ὅτι οἱ δυνάμενοι θὰ λάβωσι καὶ
εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἀρχαιοτήτων τὰ
μέτρα, ἅτινα ἐπιβάλλουσιν αὐτοῖς
αἱ στοιχειώδεις ὑποχρεώσεις τῆς φιλο-
πατρίας καὶ τοῦ καθήκοντος.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Κατὰ τὰς ἐπίσημους στατιστικὰς,
ἡ ἐμπορικὴ κίνησις τῆς εἰσαγωγῆς
καὶ ἐξαγωγῆς τῆς ἡμετέρας νῆσου
κατὰ μέσον ὅρον τῆς τελευταίας τρι-
ετίας ἀνῆλθεν εἰς λίρας στερλίνας
669,756. Εἰς ταύτην δὲ τὴν πρώτην
θέσιν κατέχει ἡ Γαλλία, δευτέρα ἔρ-
χεται ἡ Ἀγγλία καὶ τρίτη ἡ Τουρ-
κία, τὸ δὲ μέγιστον μέρος τῆς τε εἰς-
αγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἐγένετο διὰ
τοῦ λιμένος τῆς Λάρνακος.

Φαίνεται ὅτι ἡ χολέρα ἐπεσκέψα-
ται καὶ τὴν Ἀγγλίαν. Ἐμφανίσθη
τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1893 ἡ Α. Ε. ὁ Μέγας
Ἀρμοστής διατάσσει νὰ πᾶν πλοῖον
προερχόμενον ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς Χούλ,
Γρίμσθης καὶ τῶν λιμένων τοῦ Χούμ-
φερ, ὑποβάλληται εἰς πεινθήμερον κά-
θαρσιν, ἢ νὰ τελῇ ἐν Λάρνακι.

Ἐσχάτως εἶχεν ἀποδύθῃ εἰς τὸν
ληστρον βίον Μαννάρης τις καλού-
μενος, ὅστις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐσχη-
μάτισε καὶ συμμορίαν παρὰ τὴν Τηλ-
λιρίαν, ἐνσπεύρων τὸν πανικὸν εἰς τοὺς
κατοίκους τῶν πέριξ χωρίων καὶ λη-
στεύων τοὺς ὁδοιπόρους. Εὐτυχῶς,
καθ' ἃ διεδόθη, ὁ Μαννάρης αὐτὸς συ-
εληφθῇ ἤδη ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν
ὀργάνων, ἀλλ' εἶνε ἄγνωστον ἀν μετ'
αὐτοῦ συνεληφθῶσιν καὶ οἱ ὑπὸ τὴν
ἀρχηγίαν αὐτοῦ.

Ἐκτακτος κίνησις ἐπικράτει τῇ
προχθὲς τρίτῃ ἐν τῷ τῆς πόλεως μας
λιμένι, ὅν ἐκόσμον ὁ ἐμπορικὰ ἀτμό-
πλοια, ὧν δύο αὐστριακά, δύο ἀγγλικά
καὶ ἓν γαλλικόν.

Ἐπιβαίων τῆς θαλαμηγοῦ τοῦ
«Βύρων» ἀφικνεῖται προσεχῶς ἐνταῦ-
θα ὁ ἱερέας ὁμογενῆς Τραπεζίτης
κ. Δημήτριος Στεφάνοβιχ Σκυλίτης.

Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα, ὅτι
ἐν Λάρνακι «Κιτικὸς Σύλλογος»

ὁ ἀνασυσταθῇ λίαν προσεχῶς ὑπὸ
τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Δημ. Μ. Δημη-
τριάδου.

Τὸ παρελθὸν σάββατον κατέπλευ-
σαν ἐν Λάρνακι τὰ ἀτμόπλοια «Ni-
ger» τῆς ἐταιρείας τῶν Γαλλικῶν Δι-
απορθεύσεων καὶ τὸ «Λακωνία» τῆς
ἐταιρείας Παπαγιάννη, τὰ ἑποῖα ἀ-
νεχώρησαν αὐθημερόν. Τὴν ἐπιοῦσαν
ἡγχυροβόλησε τὸ «Stuart Prince» τῆς
ἐταιρείας «Prince Line», προελθὸν ἐκ
Μερσίνης καὶ ἀνεχώρησε τῇ παρελ-
θούσῃ τρίτῃ εἰς Γάζαν τῆς Συρίας, ἀ-
φοῦ παρέλαβε περὶ τοὺς 1,000 σάκ-
κους λινοσπόρου. Τὴν τρίτην κατέ-
πλευσαν ἀμφοτέρω τὰ αὐστριακά «Ve-
sta» καὶ «Dank», τὰ ἐκ Σμύρνης
γαλλικὸν καὶ τὸ ἀγγλικὸν «Φουρτου-
να» ἐκ Ἀλεξανδρείας καὶ Λεμεσσοῦ,
ὅλα ἀπάραντα αὐθημερόν.

Τὸ ἐκ Σμύρνης γ. λλικὸν καὶ αὐ-
στριακὸν ἐτέθησαν ὑπὸ κάθαρσιν.

Προσεχῶς θὰ καταπλεύσωσι τὰ ἀ-
τμόπλοια «Merchant Prince» καὶ
«African Prince», προερχόμενα τὸ
μὲν πρῶτον ἐκ Λονδίνου καὶ Ἀμβέρ-
σης, τὸ δ' ἕτερον ἐκ Λιβερπούλης.

Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀγγλίαν διὰ τοῦ
αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου ὁ ἀξιότιμος
Δήμαρχος Λάρνακος καὶ Βουλευτὴς
κ. Ν. Ρώσος.

Οἱ κτῆρὸν θάνατον εὗρε τῇ παρελθούσῃ
τρίτῃ ἐν τῷ ὕδατι τὸ τετραετές ἄρρεν
τέκνον τοῦ ἡμετέρου συμπολίτου κ. Γ.
Ττελλίδου, ἐνῷ ἐπαιζεν ἐν τῷ κήπῳ
τῆς οἰκίας του παρὰ τὴν δεξαμενὴν.

Οἱ κάτοικοι τῆς πρωτευούσης ἡ-
σθάνθησαν ἐλαφρὰν δόνησιν σεισμοῦ
τῇ πρώτῃ τῆς παρελθούσης τετάρτης,
ἥτις εὐτυχῶς δὲν ἐπανεληφθῇ.

Ἀφίκετο διὰ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ τὸν
κ. Matir γερμανικὸς μουσικὸς θίασος,
ὅστις ἀπὸ σήμερον θὰ παιανίζῃ ἐν τῷ
Καφεῖῳ Ἐδὲμ τοῦ κ. Φ. Καρεμφυ-
λάκη.

Διὰ τοῦ γαλλικοῦ ἀεροπλοίου «Niger» ἀνεχώρησαν τῷ παρελθόντι σαββάτῳ εἰς Ἀθήνας πρὸς ἐξακολουθητικὴν τῶν πανεπιστημιακῶν σπουδῶν τῶν οἱ κ. κ. Νεόφυτος Νικαλαΐδης καὶ Ἀριστοδ. Ε. Κακαθούμης, φοιτηταὶ τῆς Νομικῆς. Διὰ τοῦ ἰδίου ἀνεχώρησαν εἰς Βαθὺ τῆς Σάμου ὁ κ. Εὐγένιος Ζήνων, ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὰ γυμνασιακὰ αὐτοῦ μαθήματα.

—S—

Τῇ παρελθούτῃ ἐβδομάδι ἐπεσκέψατο τὴν ἡμετέραν πόλιν θεατρικὴ τις ἰταλικὴ ἐταιρεία ἀπαρτιζομένη ἐκ 10 προσώπων 6 ἀνδρῶν καὶ 4 γυναικῶν. Διαμείνασα ἐνταῦθα ἐπὶ μίαν περίπου ἐβδομάδα ἔδωκεν ἐν τῷ θεάτρῳ «ἡ Μελισσα» τρεῖς παραστάσεις, καθ' ἃς ἡ συρροὴ τοῦ κοινοῦ ἦτο μεγάλη.

Ἡ ἐταιρεία αὕτη διδάσκει ἀπὸ σκηνῆς διαφόρους ἀστείότητας κωμωδίας, ἐκτελεῖ δὲ μετὰ μοναδικῆς ἐπιτυχίας διάφορα παιγνίδια. Ὁ κ. Σίρι, εἰς ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐταιρείας, προκαλεῖ ἰδίως τὸν θαυμασμόν τοῦ κοινοῦ, ὅταν ἀνακρούῃ διάφορα μουσικὰ τεμάχια διὰ ράβδων ἐπὶ φιαλῶν, μεταλλίνων πλακῶν καὶ πολυαριθμῶν κωδωνίσκων.

Ἡ ἐ. λόγω ἐταιρεία ἀνεχώρησε χθὲς εἰς Λευκωσίαν, ἐνθα προτίθεται νὰ δώσῃ καὶ ἐκεῖ μερικὰς παραστάσεις, μετὰ ταῦτα δὲ σκοπεῖ νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὴν Λεμεσό.

—S—

Τῷ παρελθόντι σαββάτῳ διημεύθησαν τὰ μνηστῆρα τοῦ κ. Κωνσταντίνου Σ. Νικολαΐδου καὶ τῆς δεσποσύνης Χρυσταλλίνης Ι. Μακρομάλλης. Εὐχόμεθα τοῖς μνηστευθεῖσι τὴν στέψιν ταχεῖαν καὶ εὐδαίμονα.

Χθὲς τὴν πρωτὴν ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν ἐνταῦθα ἐν ἡλικίᾳ 49 ἐτῶν ὁ

GEORGE RIGG HUNTER

πρώην Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων τῆς Νήσου.

Ὁ ἀποθανὼν καὶ ὡς ἀνώτερος κυβερνητικὸς ὑπάλληλος καὶ ὡς ἰδιώτης διεκρίθη πάντοτε ἐπὶ ἀδρότητι καὶ εὐγενεὶ συμπεριφορᾷ. Ὡς Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων ἐπραξε πολλὰ καὶ καλὰ ὑπὲρ τοῦ τόπου.

Ἵππρέτῃσι τὸ πρῶτον ὡς γραμματεὺς ἐν τῷ ταχυδρομείῳ Λιβερπούλῃς κατὰ τὸ 1867 καὶ κατόπιν ὡς πρῶτος γραμματεὺς ἐν τῷ ἀγγλικῷ ταχυδρομείῳ Ἀλεξανδρείας. Τῷ 1878 μετέβη ἐν τῷ Ταχυδρομείῳ Ἐδιμβούργου καὶ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1883 διωρίσθη ἐν Κύπρῳ. Ἀπὸ δὲ τοῦ παρελθόντος ἔτους πύσχων ἀπεσύρθη τῆς ὑπηρεσίας τεθείς ὑπὸ σύνταξιν.

Ἐκφράζομεν τὰ συλλυπητήρια ἡμῶν τῇ Κυρίᾳ Χάντερ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΔΟΓΡΑΦΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

ὑπὸ Ν. ΙΕΡΕΙΔΟΥ.

Ἐξεδόθη ἐκ τοῦ τυπογραφείου τοῦ κ. Γ. Νικολαΐδου «Ἱστορία τῆς Κύπρου ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ ἰδιαιτέραν μελέτην» ὑπὸ τοῦ κ. Νικολάου Ἱερειδου. Τὸ βιβλίον εἶνε φιλοκαλῶς τετυπωμένον, σύγκειται ἐξ 144 σελίδων σχήματος ἰστ' καὶ τιμᾶται σελλινίου. Ἐπειδὴ δὲ τὸ βιβλίον τοῦτο εἶνε προωρισμένον πρὸς διδασκαλίαν τῶν παιδῶν, ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ κατὰ τὰς ἀξιώσεις, φαίνεται, τῆς νέας μεθόδου, ἥς εἶνε μύστις ἀριστοβάθμιας, ἐξετάζει πρὸς τοὺς ἄλλοις τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν κατάστασιν τῶν κατοίκων ἐκάστου χωρίου καὶ περιγράφει τὸν χαρακτῆρα αὐτῶν, διὸ ἐν τῷ β' μέρει τοῦ βιβλίου, τῇ Πατριδογραφίᾳ, συγχύεται ἀπαντᾶσιν αἱ ὁράσεις: οἱ κάτοικοι εἶνε ἀπαιδευτοὶ καὶ ἀριστεροὶ ἢ ἀπαιδευτοὶ καὶ βάρβαροι. Τὸς Λαρνακεῖς χαρακτηρίζει ὡδε.

«Οἱ Λαρνακεῖς ἕνεκα τῶν πρὸς τοὺς ξένους σχέσεων αὐτῶν οὐκ οὐλοῦσι ξένας γλώσσας· εἶνε ἄνθρωποι ἀνεπτυγμένοι, ζωηροὶ καὶ διασκεδαστικοί· ἀγαπᾶσι πολὺ τὰς ζωηρὰς συζητήσεις, εἶνε φιλοπάτριδες καὶ αἰσθηματῖαι, ἀναπαύονται νὰ ἐπιδεικνύσωνται εὐφυλίαν αὐτῶν εἰρωνεύοντες τοὺς ἄλλους· αἱ δὲ γυναῖκες εἶνε ἐπίσης ἀνεπτυγμέναι, ὠραῖαι, καὶ ἄβρι· ἀγαπᾶσι νὰ ἐνδύωνται κομψῶς καὶ πολυτελῶς, ἀναμειγνύονται καὶ εἰς τὰς συζητήσεις τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἀγαπᾶσι μάλιστα τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τοὺς περιπάτους παρὰ τὴν ἐργασίαν.»

Πιστεύομεν ὅτι οἱ τε συμπολίται καὶ συμπολίτιδες ἡμῶν, ἀποβλέποντες εἰς τὸ ἔθλον τοῦ χαρακτῆρισμοῦ, θὰ συγχωρήσωσι τὸν συγγραφεῖα διὰ τὴν μετρητὴν, ὅτι οἱ μὲν εἰρωνεύονται πρὸς ἐπιδείξιν πνεύματος, αἱ δὲ εἶνε ὀλίγον ὀκνηραί.

Τὸ κλίμα τῆς Λάρνακος ὁ κ. Ἱερειδὴς θεωρεῖ ὡς ὑγρὸν καὶ λίαν θερμὸν, τοῦθ' ὅπερ ἀπολύτως λεγόμενον δὲν ἀληθεύει.

Τοὺς δὲ Λευκωσιᾶτας χαρακτηρίζει ὡς ἐξῆς:

«Οἱ Λευκωσιᾶται εἶνε ὁπίσωσιν παιδευμένοι· εἶνε ἄνθρωποι σοφτοὶ, οἰκονόμοι, φίλοι τῆς ἐργασίας καὶ ὅχι πολὺ ὀμιλητικοί· αἱ δὲ γυναῖκες ταπειναί, εὐπροσήγοροι, φιλόξενοι, δὲν ἀγαπᾶσι πολὺ τὴν πολυτέλειαν καὶ εἶνε ἐργατικαὶ καταγινόμεναι εἰς τὴν ὕφαντικὴν, ραπτικὴν, καλτσοπλεκτικὴν καὶ λοιπὰς οἰκιακὰς ἐργασίας.»

Περὶ τῶν Λεμεσίων οὐδὲν γράφει ὁ κ. Ἱερειδὴς.

Τὸ βιβλίον ἐν γένει εἶνε ἀξιοσύστατον.

ἘΞ ἙΛΛΑΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 15 Ἰουλίου.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.

Ἡ Α. Μ. ἀπέρχεται ἀμείσως ἐκ Κοπεγχάγης εἰς Παρίσιους καὶ ἐκεῖθεν ἀνευ ἀναβολῆς ἐπανέρχεται εἰς τὴν πρωτεύουσάν του. Ἀνεξήγητος εἶνε οὗ τῇ ἡ αἰφνιδία μεταβολὴ τοῦ δρομολογίου τοῦ βασιλέως ὅστις ἐπανέρχεται εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν ὁποίαν πρὸ ὀλίγου μόλις εἶχεν ἀφήσῃ, καὶ κατεσπευσμένως μεταβαίνει εἰς τὴν πρωτεύουσάν αὐτῆς. Ἐκούσαμεν δύο ἐξηγήσεις περὶ τούτου. Κατὰ τοὺς μὲν σκοπὸς τοῦ ταξιδίου τοῦτου εἶνε ὁπως ἡ Α. Μ. ἀπ' εὐθείας ἐργασθῇ ἐν Παρίσις μετὰ τῶν ἀρμυρίων περὶ τῆς ὁριστικῆς διακανονίσεως τοῦ δημοσίου χρέους, ἀκούων τὰς γνώμας αὐτῶν περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ θεῶν τὰς βάσεις προσυνεννοήσεως τινῶν. Κατ' ἄλλην ὅτιμην ὁ βασιλεὺς μεταβαίνει εἰς Παρίσιους χάριν τοῦ σχεδιαζομένου συνοικεσίου τοῦ υἱοῦ του πρίγκηπος Γεωργίου μετὰ τῆς θιγατρὸς τοῦ Ὁρλεανίδου δούκως τῆς Σάρτης.

Αὐτῇ 18 Ἰουλίου

ΣΕΙΣΜΟΣ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘῳ.

Μόλις ἐρρηχάζει ἡ ἀτυχὴς νῆσος τῆς Ζακύνθου ἀπὸ τῶν ἀλλεπαλλήλων σεισμῶν καὶ ἐκ νέου ὁ καταχθόνιος δαίμων τὴν συνταράσσει. Οὕτω κατὰ τηλεγράφημα τῆς χθὲς περὶ ὧραν 7 π. μ. ἐκ Λαυρίας ἐκχυραὶ ἀνεκλόνησαν τὸ ἔδαφος τῆς νήσου. Ἡ πρώτη δόνησις ἦτο ἰσχυρὰ, ἡ δευτέρα ὑπῆρξεν ἰσχυροτέρα διαρκέσασα 58 δευτερόλεπτα. Ἀμρότεροι αἱ δονήσεις εἶχον διευθύνειν ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον. Οἱ κάτοικοι ἀπαντες ἐξῆλθον ἐκ τῶν οἰκιῶν διανυκτερεύσαντες ἐν ὑπαίθρῳ. Αἱ δονήσεις αὗται οὐδὲν δυστύχημα ἐπέφερον.

ΣΕΙΣΜΟΙ ΕΝ ΒΟΛῳ.

Περὶ τὴν 9 καὶ 1) π. μ. τῆς 10 Σεπτεμβρίου ἡσθάνθησαν σεισμὸν σφοδρὸν ἐν Βώλῳ διαρκέσαντα περὶ τὰ 4 δευτερόλεπτα. Ἐντρομος ὁλος ὁ κόσμος ἐξῆλθεν ἐκ τῶν καταστημάτων εἰς τὰς ὁδοὺς. Περὶ τὴν 12, 45 ἐπανεληρθὲν ἀσθενέστερα ἡ δόνησις.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Ἐν ἀλληλογραφίᾳ ἐκ τῆς «Βελγικῆς Ἀνεξαρτησίας» ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς ταῖς ἀλλαῖς περὶ τῆς ἐνεστώσης ἐν Ἑλλάδι καταστάσεως πληροφορίας λέγονται καὶ τὰ ἐξῆς: «Πιστὸν νὰ ἴδωμεν ἐντός ἐβδομάδων τινῶν ὑπηρεσιακόν τι ὑπουργεῖον διαδεχόμενον τοὺς κ. κ. Σωτηρόπουλον καὶ Ράλλη, ἴσως δὲ καὶ μέγα νινὰ τραπέζην τῆς ἀγορᾶς λαμβάνοντα τὴν πρωτεβουλίαν διακανονίσεως τοῦ δημοσίου χρέους διὰ τοῦ ὑποβιβασμοῦ τῶν τόκων εἰς 40 ἢ 50 0)0 τῶν νῦν πληρωομένων ἢ μᾶλλον τῶν τόκων, περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν ὁποιῶν ὑποσχέσεις μένον διδόνται. Ἄν συγχρόνως κατορθωθῇ νὰ ληρωθῇ τὰ πρὸς

περιστολὴν τῆς ὑπερμέτρου κυκλοφορίας τοῦ χαρτονομίσματος ἀναγκαῖα μέτρα, θὰ δυνήθωμεν νὰ ὀδεύσωμεν ἀφόβως, οἱ δὲ κάτοχοι τῶν ἐλληνικῶν χρεωγράφων δὲ, θὰ εἶνε λίαν ἀξιολύπητοι, διότι θὰ λαμβάνωσι τοὺς μετρητοὺς 4 0)0 ἐπὶ τῆς τιμῆς τῆς ἐκδόσεως καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον 5—6 0)0 ἐπὶ τῆς τιμῆς, εἰς ἣν ἡγόρασαν τὰ χρεώγραφα αὐτῶν. Ἐκείνος δ' ὁστις ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ ποῦτος ἔσται ὁ πρῶτος ὑπουργός, θὰ εἶνε ἡ πλειονοψηφία τοῦ Κοινοβουλίου· ἐπειδὴ δὲ ἡ μερίς τοῦ κ. Τρικούπη κέκτηται πάντοτε τὴν πλειονοψηφίαν, μετ' ὅσα κἀλέγωνται, δὲν εἶνε ἀδύνατον νὰ ἴδωμεν μετὰ μικρὸν τὸν ἐξῆγον τοῦτον πολυτετὴν ἀναλαβάνοντα τὰς ἡνίας τῆς ἐξουσίας.

Η ΕΝΟΠΛΙΟΣ ΕΙΡΗΝΗ

«Τί στοιχίζει ἡ ἐνοπλιος τῆς Εὐρώπης εἰρήνη;» Τοιαύτην νινὰ ἀναπύσει ἐρώτησιν ἐν τῷ «Εὐρωπαϊκῷ Οἰκονομολόγῳ» ὁ διεθυντὴς αὐτοῦ κ. Ἐδμόνδος Τέρρ. Ὁ ἰσολογισμὸς τῶν πολεμικῶν δαπανῶν, λέγει, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκτιμηθῇ διὰ στατιστικῶν, ἔστω καὶ κατὰ προσέγγισιν, διότι αἱ τρομεραὶ ζημίαι, ἃς ὑπέστησαν τὰ ἐμπόλεμα κράτη κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ 1866 καὶ τοῦ 1870, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θυμάτων αὐτῶν, ὡς καὶ τῆς ὑλικῆς ζημίας, ἣν ἐπῆγαγεν ἡ ἀπώλεια τοσούτων ἀνθρωπίνων υπάρξεων, καὶ τῶν βιομηχανικῶν κρίσεων, ἃς προκάλεσαν αἱ ἐκ πολέμων ἐκείνων ἀπορρέουσας οἰκονομικαὶ ἀκαταστασίαι, εἶνε ἀνυπολόγιστοι.

Κατὰ τὸ 1865 καὶ 1866 τὰ ποσᾶ, ἃ νινὰ ἐδαπανήθησαν χάριν τῶν στρατῶν καὶ τῶν στόλων τῶν εὐρωπαϊκῶν, κρατῶν, ἐξαιρουμένων τῶν Σκανδιναβικῶν χωρῶν καὶ τῆς Πορτογαλίας, ἀνῆρχοντο εἰς 2,715 ἐκατομμύρια σφράγκων. Ἡ Γαλλία ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου εἶχε δαπανήσῃ 536, ἡ Ρωσία 601, ἡ Ἀγγλία 632, ἡ Ἰταλία 240, ἡ Γερμανία καὶ Αὐστρία 472 ἐκατομμύρια. Κατὰ τὸ 1869 καὶ 1870 αἱ δαπάναι αὗται ἀνῆλθον καὶ πάλιν εἰς τὸ αὐτὸ περίπου ποσόν, ἦτοι εἰς 2,748 φρ. Ἡ Ἰταλία τὴν φράν ταύτην εἶχεν ἐλαττώσῃ τὸν στρατιωτικόν αὐτῆς προϋπολογισμόν κατὰ 70 ἐκατομμύρια καὶ ἡ Ἀγγλία κατὰ 30 περίπου. Ἀπὸ τοῦ 1871 καὶ ἐπειρῆς ἡ Γαλλία ἠναγκάσθη τεραστίως νὰ ἐξήτῃ τὰς στρατιωτικὰς αὐτῆς δαπάνας. Ἐκ παραλλήλου δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ τῆς Εὐρώπης δυνάμεις προβλέπουσαι τὰς πιθανὰς συνεπείας τῆς τεταμένης τῶν πραγμάτων καταστάσεως, προέβησαν καὶ αὗται εἰς τεραστίους ἐξοπλισμούς. Ἀπὸ τοῦ 1888, δὲ καὶ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Βερολίνο 26. — «Ημιοπιστήμως» βεβαιούται ότι δεν έχουνται υποστάσεις εις περί πολιτικής συνδιαλλαγής του αυτοκράτορος και του πρίγκηπος Βισμαρκ ισχυρισμοί των εφημερίδων, διότι ταιούτη συνδιαλλαγή θα έσημαινεν επιδοκιμασίαν της προς την αυτοκρατορικήν κυβερνήτην αντιπολιτεύσεως του πρίγκηπος.

Βελιγράδιον 27. — Ο βασιλεύς Αλέξανδρος απήλθεν εις Αβαζιαν, ένθα θα συναντηθή μετά του πατρός αυτού. Κατά την άπουσίαν του βασιλέως η αντιβασίλειά θα είνε άνατθεθείνη εις το ύπουργικόν συμβούλιον.

Λονδίνον 1. — Αγγέλλεται υπό ημερομηνίαν 30 Σεπτεμ. εκ Βαγκόλης εις το πρῆκτοριον Ριουτερ ότι έρικτικώς συνωμολογήθη η μεταξύ Γαλλίας και Σιάμ συμβιβασμός και ότι θα ύπογραφή τη 3 Οκτωβρίου.

Παρίσιοι 2. — Το «Φιγαρώ» λέγει ότι ο αυτοκράτωρ της Ρωσίας έξορρασε την έπιθυμίαν όπως γαλλικόν πολεμικόν πλοίον άποσταλή εις Κοπέγχάγην κατά την έν Τουλώνι διζμωνήν του ρωσικού στόλου.

Λονδίνον 2. — Αγγέλλεται εκ Ρικινανιέρου ότι κατά τόν βομβαρδισμόν της πόλεως πολλοί ιδιώται έφρονεύθησαν και σπουδαίαι βλάβαι έπηνέχθησαν εις κτίρια.

Παρίσιοι 2. — Ο «Χρόνος» αναφέρει παρατήρησιν του αντιστρατήγου Καύλ, μέλους του ανωτάτου συμβουλίου του στρατού, είπόντος ότι τα μεγάλα γυμνάσια απέδειξαν την ανεπάρκειαν των αξιωματικών της έφεδρείας.

Ολίγη έκδοσις και προς τα όπισω άπέρασιν έχων να μεταχειρισθή την μάχισαν έναντίον εκείνου, όστις ήθελε δοκιμάση να ριπεί κατ' αυτού, ένα διακόψη τόν δρόμον αυτού.

ΚΕΦ. Η'.

ΜΑΡΙΑ ΣΤΕΛΛΑ.

Ι.

Ο ίππότης Λορέντζος Μανδουά ήτο ώραιός τις γέγων όγδοήκοντούτης περίπου, διανύσας έν άκρη υγιεία τα μακρά του βίου του έτη. Το πρόσωπόν του ήν γλυκύ και έκρηκτικόν, η δέ κερκλή του έστρέφετο υπό άρθρου κόμης. Ης αι τρίχεις μόλις είχαν άρχισή έτι να λευκαίνονται. Οί γαλανοί και διαυγείς αύτου όφθαλμοί διετήρουν είσέτι την ζωηρότητα της νεαρής ηλικίας. Ο γέγων ούτος έφαινετο έξηκοντούτης μάλλον η όγδοήκοντούτης, η δέ διάνοιά του διετηρείτο άκμαία και ζωηρά. Διηγείτο μετά πολλής της χάριτος τα γεγονότα του παρελθόντος, διό και ήτο περιζήτητος εις όλας τας έν Λισβώνι έκλεκτάς συναναστροφάς.

Η σύζυγός του είχαν αποθάνη από πολλού και εκ της πολυμελούς οικογενείας του δεν τώ απέμεινεν η μία και μόνη έγγονή, όνομαζομένη Μαρία-Στέλλα, ήν έλάτρευε μάλλον η ήγάπα. Ο ίππότης Μανδουά ήτο υπέρπλουτος, η δέ εύτυχία του ήτο άπεριόριστος, εάν εκείνη ήτις ήτο το αντίκείμενον της λατρείας του δεν είδεν άφορμάς να έλαττώ αύτην. Ήγάπα την κόρην ταύτην μεθ' όλης της δυνάμεως της ψυχής του και είχε πάντοτε κατά νουν και

λου των τεριλλοβόλων. Την Όδησσόν θα υπερασπίζωσι 16 χιλιάδες άνδρων, οίτινες θρείλουσι να κωλύωσι την άπόδασιν η άποκροίσθωσιν αύλεις εις τα σκάφη τους άποδάντας. Οί είδήμινες ατενίζουσι μετ' ενδιαφέροντος προς την έκδοσιν των γυμνασίων.

Ο ΚΑΗΒΕΛΑΝΑ ΥΠΗΔΙΚΟΣ

Ο γερουσιαστής Στέδαρτ, εις των αντιπροσώπων της πολιτείας Νεβάδας προύκειτο να προτείνη εις την γερουσίαν την εις δίκην παραπομπήν του προέδρου της δημοκρατίας της Αμερικανικής Συμπολιτείας Κλήβελανδ ως παραβιάσαντος το πένδυμα του συντάγματος, διότι καταλύει την ανεξαρτησίαν του κοινοβουλίου, πειρώμενος να επιτύχη παρ' αυτού δι' έξαναγκασμού την κατάργησιν του νόμου του Σέρμαν. Η πρότασις αύτη θεωρείται ως ένδειξις των προθέσεων των ιδιοκτητών των άργυρωρυχείων όπως παρακωλύωσι την περαιτέρω περὶ της καταργήσεως του νόμου του Σέρμαν συζητήσιν.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Κατά τα ύπό του Ιταλού αρχιτέκτονος Αρίχκου ύποβληθέντα σχεδιαγράμματα το σύνολον των κατασκευασθησόμενων κτιρίων της έκθέσεως Κωνσταντινουπόλεως θα άπειτήση 134.000 λίτρας. Ωσαύτως δι' άγγέλλεται ότι υπεβλήθησαν εις τα άνάκτορα τρία σχέδια, δι' ών τα κτίρια της έκθέσεως θα ώσιν όρατά εκ της Πόλεως, Χρυσουπόλεως και Διπλοκισνίου.

Και ένώ έγχευάζεν ούτω το θυμά του, είδε το ήρώμα έν τω θαλακίω αύτου το βελάντιον, όπερ ήτο μετ' ήν επί της τραπέζης, έρριπεν επί των ώμων μέγα έπανωφόριον, έκάλυψε την κεφαλήν του, ύπερμεγέθους πλούς και μή προσέχων πλέον εις τα παράπονα και τας άρας του συνενόησε του έζήλθε χωρίς να οβήση τόν λίχνον, ούδε να κλείση την θύραν.

Καθ' ένόν ο Θωμαί έλεγε καθ' έαυτον τα έξής : «Κατέχεις το μυστικόν μου άνόητε Αμβρόσιε. Ναι, είνε αληθές, συνείδη εκ τύχης να το μάθης, αλλά περίμενε και θά ίδης. Ένώ ήγονον την θύραν εις τόν πελάτην μου διέκρινον άκριβώς εις τόν άπέναντιν φεγγίτην την σκιάν ένός των συναδέλφων σου, όστις άγνοεί, φαίνεται, ότι έχω το πλειόκτισμα να διακρίνω τους τοιούτου είδους ανθρώπους τόσον καλώς εις το σκότος όσον και εις το φώς. Μετ' ου πολυ θα δεχθής έπίσκεψιν, ήν ούδε φαντάζεσαι. — Ναι, κατέχεις το μυστικόν μου, αλλά, πριν η το χρησιμοποιήσης προς βλάβην μου, πρέπει πρώτον να δώσης λοχριασμόν πώς εύρίθης κεκλησμένος έντός του έμαρίου σου. — Α, βεβαίως θα έχης πολλάς ατομικάς σου υποθέσεις έως ου λάβης καιρόν ν' ασχοληθής και περί των ίδικών μου.»

Και ένώ έμολολόγει ούτω, ειρηνευόμενος τόν έντιμον συνάδελφον του, ο κακούργος είχεν άρκετά προχωρήσει βαίνων επί του άκρου των ποδών και φρονιζών πάντοτε να ρίπτη λεία και άριστερά το βλέμμα, δίν έλθουσόν τι να

κατά πάντα τα φαινόμενα, η η λέγεται ότι ουτε ο αυτοκράτωρ Φραγκίσκος Ιωσήφ, ο βασιλεύς της Σαξωνίας ουτε ο πρίγκηψ Αλβέρτος της Πρωσίας, ουτε ο πρωθυπουργός της Βαυαρίας Μίτναχτ συνεβουλευσαν τόν αυτοκράτορα Γουλιέλμον να άποστείλη τηλεγράφημα προς τόν πρίγκηπα Βισμαρκ. Αν συνεβουλευθη τινα ο αυτοκράτωρ, προστίθουσιν η έν λόγω εφημερίς, άναμριβόλως συνεβουλευθη τόν άνδρα ου την γνώμη ζητεί πρό πάσης της άλλης, όσάκις πρόκειται περί πολιτικής πράξεως. Προδήλως δέ η «Εφημερίς της Κολωνίας» έννοεί τόν αρχιγραμματέα Καπρίβην.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΣΑΡΟΥ.

Ο «Ν. Ελ. Τύπος» δημοσιεύει τηλεγράφημα, καθ' ό ο «Μικρός Πάρισις» αναφέρει ότι ο Τσάρος, άμα μαθών την έπίσκεψιν του κόμητος των Παρισίων, υπέδειξε να παρακληθή ούτος όπως άπορύγη κατά τας συνδιαλέξεις αύτου προς τα μέλη της αυτοκρατορικής οικογενείας πᾶσαν νύξιν περί Γαλλίας, του κυβερνητικού αύτης συστήματος και της πολιτικής.

ΡΩΣΙΚΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΕΝ ΤΩ ΕΥΞΕΙΝΩ.

Μετά τινας ήμέρας άρχονται τα ρωσικά γυμνάσια έν τω Ευξεινω, θα συμμετάσχη δ' αύτων και ο στόλος και ο στρατός της ξηράς. Έπτακισχίλιοι άνδρες, έπιβαίνοντες τεσσαρων μεγάλων θωρηκτών και δύο καταδρομικών, θ' άποπειραθώσιν άπόβασιν εις Όδησσόν, τη βοήθειά του σ-ό.

Ξέληθ : — Έπιτρέψατέ μοι, παρακαλώ, παρατήρησεν ο κακούργος, να ρίψω έν βλέμμα επί της όδοϋ, καθότι δεν θα ήτο άσφαλές δι' έμέ να φανή έξερχόμενον του σίκου μου άτομον έξωτερικού όσον το ίδιόν σας. Η άστυνομία άναμειγνύεται ένίοτε εις τας υποθέσεις μου και έζ έλαχίστων άφορμών άρέσκειται να κρησολογή και να μοι γίνηται όγλησρά.

—Καλέ, επανέλαθεν, άρξου μετ' έπιφυλάξεως ήνοιξε την θύραν και ήρεύνησε ταχέως. Δύνασθε, έκλαμπρότατε, να έξέλθητε χωρίς να με ένοχοποιήσητε. Είμαι εύχαριστημένος δι' ό,τι είδον, και «θέλω να έπωρηληθώ παρ'εσείς της περιστάσεως,» είπε καθ' έαυτον.

Ο «έκλαμπρότατος» έζήλθεν, άλλ' ο Θωμαί, ο έπικαλούμενος «έγχευς», δεν επανέκλεισε την θύραν έλαθεν άπόρσιν τινα, ήτις, ως μετ' ου πολυ θα ίδωμεν, περίσχε δυσάρεστα άποτελέσματα εις τόν οδερματοπόροτον.

—Ε, ου Θωμαί ! άνέκραζεν ούτος εκ του βίθους του έμαρίου, άμ' ως έζήλθεν ο πελάτης. «Ανοίξον λοιπόν εύθήη ! είμαι καταστενοχωρημένος είω μέσα. — Σιγά, σιγά ! κύριε Αμβρόσιε, όλίγην ύπομνήν τέκνον μου» δεν είσαι και τόσον άσχημα έντός του κλωβού σου» περίμενε μόθον όλίγην ώραν έως ότου λάβω καιρόν ν' ακολουθήσω τά έχνη του πελάτου μου και θα επανέλθω να σοι άποδώσω την έλευθερίαν. Τι διάβολον ! είνε καλόν να γνωρίζη τις με ποίον έχει να κάμη.

πρέβης, ήτοι άρξου η Γαλλία άνέλθε εις των συμφορών αύτης ο στρατιωτικός της Εύρώπης προύπολογισμός, έξαιρουμένων της Σουηδίας Νορβηγίας, Πορτογαλίας, των μικρών κρατών του Αίμου και της Ελλάδος άνήλθεν εις 7,003 981,000 φράγκ. Έκτοτε η Γαλλία συμπληρώσασα πλέον τας μεγάλας αύτης έξοπλαστικές έξουσίας έλαττώει κατά μικρόν τας στρατιωτικές αύτης δαπάνας, ένώ ταύτοχρόως η Ρωσία, η Γερμανία, η Αυστρία, η Ιταλία και η Αγγλία αύξάνουσιν όλον έν αύτάς.

Κατά το 1893 τέλος έτος ο στρατιωτικός της Εύρώπης προύπολογισμός άνέρχεται εις 4 δισεκατομμύρια και 758 εκατομμύρια φράγκ., δηλ. σχεδόν εις 5 δισεκατομμύρια.

ΒΕΩΤΕΡΙΚΑ

ΓΟΥΓΙΕΛΜΟΣ ΚΑΙ ΒΙΣΜΑΡΚ

Πολύν πάταγον έγείρει έν Εύρώπη το άπέναντι του Βισμαρκ διάδημα του αυτοκράτορος Γουλιέλμου, άπευθύναντος τηλεγράφημα λίαν κολακευτικόν, έν ώ έκρέων εύχάς ύπερ της άναρρώσεως του πρώην αρχιγραμματέως εδήλου ότι, έπειδή το κλίμα της Φρειδριχσρούης είνε ηκιστα εύνοϊκόν τη πασχούση αύτου υγεία, προσεφέρετο να ξενίτη αύτον έν τινι των αυτοκρατορικών μεγάρων. Η δημοσία έν Γερμανία γώμη έχαιρέτισε συμπαθώς το διάδημα του αύτου, κρείτορος, έλπίζουσα ότι θα επέλθη πλήρης συνδιαλλαγή.

Η «Εφημερίς της Κολωνίας» δημοσιεύει άνακοίνωσιν ήμιοπιστήμον

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ Ν. ΕΘΝΟΥΣ. Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ.

Κατά μετάφρασιν εκ του Γαλλικού (ΥΠΟ Κ. ΓΕΡΟΔΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΤΥΚΤΙ
ΚΕΦ. Α'.

ΟΙ ΔΥΟ ΣΥΝΕΝΟΧΟΙ.

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου φύλλου.)
Μοι έμειλετε περί άμοιβής, ήτις με εύαρεστεί ύπερ το δέν. Σίς υπερευχαριστώ δια την ύπόχρεσίν σας. Άλλ' εάν τα πράγματα είδύσουν κατ' εύχην, δεν θα έπεθύμουν να επανέλθω παρ'εσείς εις αύτον τόν σίκον. Αναμριβόλως τούτο είνε μικροπρέπεια, αλλά τί τα θέλετε, έκαστος έχει τους λόγους του. Έπιτρέψατέ μοι λοιπόν να σας ύποδείξω την μικράν δεξαμενήν του Ρόσσου ως το καταλληλότερον μέρος, έν ώ δύνασθε να καταθέσητε κρύφα την εάμωσόν. Μένετε ήσυχοι. Μετά ήμίσαιαν ώραν θα ύπάγω να πλύνω τας χείρας μου έν αύτῃ βυθίζων αύτάς μέχρις άγκώνος. Άρκει μόνον να την εύρω.

—Κάλλιστα, βασίθητι επί της άκριβείας μου. Έάν επιτύχη.

Και ένώ ο εκλαμπρότατος έμειλε να έ-

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΤΟ ΠΟΔΗΛΑΤΟΝ.

Ο περιώνυμος Ιταλός φυσιολόγος και ανθρωπολόγος Παύλος Μιντεργάτσα είναι θερμός θαυμάσιος της ποδηλασίας. Έρωτηθείς ποίαν ιδεάν έχει περί του ποδηλάτου απάντησε: «Ο θρίαμβος της ανθρωπίνης διανοίας επί της αδρανείας της γης. Δύο τροχοί, οίτινες μόλις εγγίζουν το έδαφος, οίτινες δρομάζον προς πτέρυγας ελαυνόντες σε μακράν, μακράν μετά κινήσεως ελιγμών, μεθυστικής, άνευ του άνηλεους ιδρώτος μαστιγουμένων ζώων, άνευ του μισητού κρότου και πινυζουσών μηχανών! Θαύμα ισορροπίας, απλότητος και ελαφρότητος, ταχύτητος και κομψότητος. Ο άνθρωπος θέλων να γείνη άγγελος και μη έγγίζων πλέον το έδαφος. Ο Έρμης άναστάς έα του άρχαίου ελληνικού τάφου του και έμφανιζόμενος πρό ήμων άπτός και ζωντανός, αυτό είναι το ποδηλάτον.»

ΔΥΝΑΜΙΣ ΧΑΛΥΒΟΣ ΚΑΙ ΛΙΘΟΥ.

Είς το τεχνολογικόν Μουσείον του έμπορίου εν Βιέννη ήγένοντο πρό τινων ήμερών ένδει- αφέροντα πειράματα μέ σκοπόν να εξακριβωθή ή σχετική άντοχή είς την πίεσιν του σκληροτάτου χάλυβος και του σκληροτάτου πετραδίου. Μικροί κύβοι, μετρούντες 39 εκατοστά του δακτύλου, σκεπείρου και χάλυβος υπεβλήθησαν είς την δοκιμήν. Ο σκεπείρος διεσάργη υπό βάρος 118 στατηρών, άλλ' ο χάλυψ άντίσχε μέχρι των 344 στατηρών. Περιέργον ήτο να παρατηρήση τις πως διεσάργη ο χάλυψ. Έξεσάργη με κρότον όμοιον κανονίου, κατεθρουματίσθη είς κόην και έξέπεψε χιλιάδας συντριμμάτων προς πάσαν άιούθυνσιν, διατρυπώντων και είσερχομένων ως βλήματα είς τας σπινίδας.

ΚΑΤΑΣΒΕΣΤΙΚΟΝ ΥΓΡΟΝ.

Αναγινώσκων εν τη «Οδησώ» Βέρνης: Πληροφορούμεθα ότι Νικόλαος τις Φ. Μάσλφ εκ της πόλεως Παναγιούρστε του νομού Τατάρ Παζαρτζίκιου έρευνε ρευστόν τι το όποιον έχει την ιδιότητα να σβύνη λίαν ταχύως όχι μόνον άνημμένα άχυρα, ρύλλα και άλλα παρόμοια εύφλεκτα αντικείμενα, αλλά και οινόπνευμα, πετρέλαιον και άλλα όρυκτά και εύφλεκτα έλαια, ών ή άπρόσβεςτις ή άλλων μέσων έστι λίαν δύσκολος ή ιδιότης αυτή του ρηθέντος ρευστού τελείως άποδείχθη εκ των γενομένων πειραμάτων εν Σορία και Παναγιούρστε υπό των άρχων.

μόνην φροντίδα του να την υπανδρεύση πριν ή σπλήνη ή ώρα του ύστατου χαιρετισμού του. Αλλ' ή πολλή πρός την Μαρίαν άφοσίωσις του έδάμωσεν, ούτως είπεν, την διάνοιάν του και έπηλθε καιρός, καθ' έν ό γέγων ούτος δέν ήδύνατο να διαγνώση ενσργώς τά αισθήματα της κόρης. Άνευ της πατρικής ταύτης τυφλώσεως βεβαίως ό γέγων βά ήδύνατο να έννοήση ότι ή ήδική κατ'έστας της Στέλλας είχε σημαντικώς μεταβλήθη έντός όλίγων έδομαδών και ή ά έλεγεν: «Άγαπώ, και ά παγρυπνώμεν επ' αύτης.» Αλλ' ό γέγων ούδέν ένόησε και έπομένως ούδέν προέβλεπε. Καί όμως ή νεαρή κόρη είχε μελλόνμερόν τινα, του όποιου ήγνώσε το όνομα και είς τόν όποιον είχε πάσαν έμπιστοσύνην, ούδαμού άλλοθι βλαπτικήν είμή μόνον είς τας ύποσχέσεις αυτού.

II.

Ο ήπότης κατόκει μετά της Στέλλας, ή τις πρό τινων μόνων μηνών είχαν εξέλθη του Μοναστερίου, έν τινη των λαμπροτέρων της Λισβώνας Μεγάρων. Τά έξαρτήματα του οικοδομήματος τούτου, του άλλως τε προχρηστικού, περιελάμβανον εύρύχωρόν τινα και λαμπρόν κήπον κατέχοντάς έκ σπανίων και ύπερπράνων δέντρων. Έκ του κυρίου αυτού έξώστου έξεπεί τις και έξαύμαζε τόν έρμητικόν του Τάγου ρούν, ού διάσχίζον τά ύδατα έκάστην ώραν της ημέρας πολυάριθμα πολεμικά και έμπορικά σκάφη, επί των ιστών των όποιων ένυμάνίζον ύπερπράγους όλων των έθνών ή πικριλόχοι

ΦΡΙΚΩΔΗΣ ΣΥΡΜΟΣ.

Νέκ μόδα, όσον παράδοξος τόσον και πρωτοφανής, άνεστάνη μεταξύ των νεαρών, πλουσίων και άδωροδαιτών άμερικανίδων. Ήδη ή λευκή, λευκοτάτη έπίδερμις, προς διατήρησιν της όποιας έδαπανώντο τόσα πολυποίκιλα μωρεφικά προϊόντα, δέν θεωρείται πλέον του συμφέλου υπό των ιδιοτρόπων τούτων νεανίδων, αίτινες τούναντιόν προφέρων στίζουσι τας άβείας αύτων ώλέντας και τούς μηκύλους πόδας. Ένίσταται υπό την έπίδερμίδα ένδοκήν μελάνην διά του έν γρήσει παρά τής άγρίους τρόπου ζωγράφουσιν επί των βραχιόνων και κνήμων τούτων διαφόρου: φαντασιώδεις και παράδοξους εικόνας, ένδοκας θεότητας και τέρατα, σφίγγας, πτηνά κτλ. Ή στίξις χάρις είς τας προόδους του ήλεκτρισμού εκτελείται άνευ ούδός του έλαχίστου πόνου και μετά μεγίστης εύχερείας, ως όργανον δ' αύτης χρησιμεύει ή υπό του Έδισσον έρευνηθείσα ήλεκτρική γραμμή. Χάρις τη ιδιοτροπία ταύτη άνεπτύχθη εν Άμερικη νέον είδος βιομηχανίας και ήδη πολλοί επαγγέλονται την έντεχνον στίξιν των ανθρωπίνων σωμάτων, περιζήτητοι όντες και πολλά κερδίζοντες.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΥΠΟ Γ. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ. ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΑΝΟΓΡΑΦΗΣ.

Πωλείται αντί 2 1/2 γρ. εν τω βιβλιοπωλείω του κ. Πολυδώρου Νικολαΐδου ένταύθα, εύρίσκειται δέ και έν τοίς βιβλιοπωλείοις των κ.κ. Δ. Πετρίδου και Ε. Μιχαηλίδου εν Λευκωσία.

Υπεύθυνος

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

ΤΥΠΟΙΣ ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.

σημαίει. Είς το βάθος του όρίζοντος κατά την άριστερήν του ποταμού όχθην έρρίποντο και καλυμμένοι ως υπό κυανοδρόων άμμών οί τερπνοί λορίσχοι, οίτινες περιέστειρον τόν μεγαλοπρεπή Τάγον.

Τούτου έν το μέρος, ένθα ό γέγων ήπότης διήρχετο άταράχως τας ώρας του, άντατρέχων διά της φαντασίας μέχρι των ήμερών της νεότητός του, και προπαρκασιάζων έαυτόν είς θάνατον άξιον του έντίμου και ήρωικού αυτού βίου.

III.

Τη πρωίε μετά την νύκτα, καθ' ήν ό Θωμάς έλάμβανεν άπάναντι του λογαριασμού του τό θαλάντιον του είκλαμπατόν του διά τό έγκλημα, όπερ έπεσορτίσθη να διαπράξη, ή Στέλλα μετά τινας φίλης της καθήμεναι ή μία παρά την άλλην επί ήρωτικού ιδωλίου έρεϊζομένην επί γηραιάς κίδρευ, ήν ό γέγων ήπότης απέκλειε τό καλλίτερον δένδρον του κήπου του, έψιθύριζον συνδιαλεγόμεναι μετά της στενής εκίντης οικειότητος και της συνεσταλμένης και γλυκύας φωνής, αίτινες προσοίδουσι τόσα δέλητρα και τόσην χάριν είς τας έχμυστηρεύσεις, άς άμοιβαίως ποιούνται αι νεαράί κόραι.

Η Στέλλα ούσα δεκαεπταετής είχαν ανάστημα όλίγον τι χαμηλόν και λεπτορούς, του όποιου ή εύκαμψία έδιδεν είς τας έλαχίστας αύτης κινήσεις κομψότητά τινα χαριστάτην. Τό πρόσωπόν της δέν είχε την σοβαρότην εκίντην

ΜΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΕΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

έκρυσθθησαν έσγάρως ένταύθα και πωλούνται είς συγκαταβατικάς τιμάς.

Οί έπιθυμούντες άπεύθυνθήτωσαν είς τό έν Λάρνακι πρακτορείον της εταιρείας Prince Line.

NEON ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ

Έν τη κατά την όδον «Έξερρό» οίκω της Κας Αύγουστας Κ. Χαραλαμπίδου ήγειρήθη νέον ξενοδοχείον υπό την διεύθυνσιν της ιδιοκτητρίας, ένθα οι προσερχόμενοι δύνανται να εύρίσκουσι δωμάτια ύπνου λίαν εύρύχωρα και εύάερα. Τό ξενοδοχείον τούτο θα διακρίνη άκρα καθαριότης και έκτακτος περιποίησις, διό οι πελάται έστωσαν βέβαιοι, ότι θα μένωσι καθ' όλα εύχαριστημένοι.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ

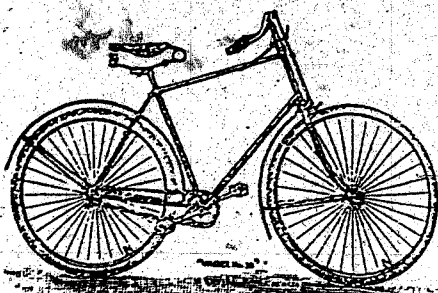
Έν τω τυπογραφείω ήμών γίνεται πάσα τυπογραφική έργασία μετά πάσης της δυνατής φιλοκαλίας είς τιμάς λίαν συγκαταβατικάς, οίον: έτικέτα, καπνού, έντοικιαστήρια, γεωστικά γραμμάτια, ναυλοσυμφωνητικά, δηλωτικά Τελωνείου, διπλώματα, φορτωτικά κλπ.

άγνόητα και σγρόβ, πάντοτε ψυχράν του κλασικού τύπου, άλλ' έρρίνετο αναλωπούμενόν υπό της μεσημβρινής εκίντης έκφράσεως, της ιδανικής, έρ' ής άντανακλώνται και αι έλαχίσται έντυπώσεις της ψυχής. Οτι όμως έδιδεν είς την κόρην ταύτην δέλητρα άπαράμιλλα ήτο τό γρητευστικόν του βλέμματός της. Οί μεντοι, ώραιαι και ύγροί αύτης όφθαλμοί έξέπρεζον γαλήνην τσαούτον γλυκεράν, βαθείαν και συμπληθητικήν, ώστε και ή μάλλον άτάραχος καρδιά ήθελε θορηχθή υπό την θωπευτικήν αύτων αϊγλήν.

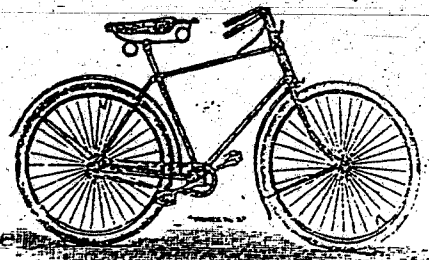
Και ή έτέρα ήτο έπίσης ώραία, αλλά τό κάλλος αύτης ήτο έπιβάλλον και άυστηρόν. Οί κωνοκοί και λεπτορούς του προσώπου αύτης τύποι είχαν βεβύτητά τινα, ήτις εκ πρώτης όψεως ένέπνεον τόν σιδικισμόν. Επί του προσώπου της έβασίλειον άλλως τε γαληνιαία τις θλίψις. Είχεν ώραιούς κυκνούς όφθαλμούς και διαυγείς, οίτινες απέκάλυπτον ψυχρήν ύποστάσαν ήδη την δοκιμασίαν αύτης και καρδίαν καλώς γνωρίζουσαν να φυλάξη εν άνάγκη τό μυστικόν της. Είχεν άνάστημα ύψηλόν και μεγαλοπρεπές, αι δέ γάβριες της θελατικαί, άν και όλίγον ισχνύ. Η φυσιογνωμία της ένέφαινε μίαν των γυναικών εκίντων, αίτινες δύνανται τά πάντα να ύποσώψι χωρίς ούδέν παράπονόν να εκφέρωσιν. Έτο μόλις κατά δύο έτη μεγαλύτερα της Στέλλας και ώνομιζέτο Αικατερίνη δέ Βασιανέλλα.

Αφού επί μικρόν περιεστράφη μετεξ αυτών

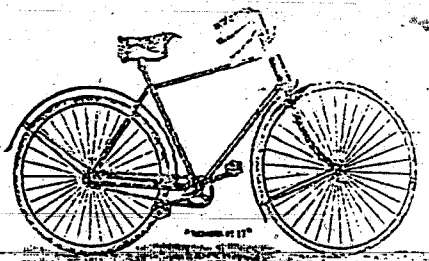
ΠΟΔΗΛΑΤΑ

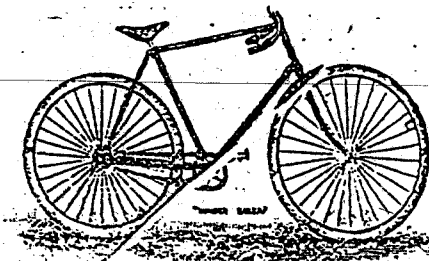
HUMBER

ΤΑ ΣΤΕΡΕΩΤΕΡΑ

ΤΑ ΚΟΜΨΟΤΕΡΑ

ΤΑ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑ

ό λόγος επί διαφόρων ζητημάτων και είπα επί εκείνου, είς ό άρίσκοντα να ένδιατριβώσι πλειότερον αι νεαράί κόραι, ή Στέλλα ήτις άλλη λοιδόδωως είχεν αισθανθή ριπτόμενην επ' αύτης τό τρυφερόν και έρωτηματικό βλέμμα της Αικατερίνης, εί και είχε σφραγίσ έντομίαν ν' άνοίξη την καρδίαν αύτης προς την φίλην της, ούχ ήττον δέν ήδύνατο να προσθή είς τούτο, αισθανομένη ύπερβάλλουσιν συστολήν, ήν δέν ήδύνατο να ύπερικήση κατ' εκείνην την ώραν. Ένα λοιπόν άναγκάση την φίλην της, όπως αύτη πρώτη τη κάμη νύκιν του προσφιλους της θέματος, περιεστρεψε τόν λόγον τεχνιέντως ως εξής:

—Είδες τόν πάππον μου Αικατερίνη μου σήμερον; ήρώτησεν ή Μαρία.

—Βεβαίως έσπυες ν' άπαντήση αύτη. Τω προσέφερον τά σίδη μου πριν ή σε συναντήσω. Καί θά ήμην λίαν άγνώμων να τόν λησμονήσω άρού τόσον με άγαπώ!

—Άληθώς Αικατερίνη δέν είμαι τόσον βεβία περί τούτου, αλλά μοι φαίνεται, ότι κατ' αύτάς ίκανώς άπησχόλησεν έαυτόν διά σί.

—Ε, καλά, ύπέλαβε ή έτέρα, θέλεις τώρα να με χλευάσης.

(Ακλουθεί.)